

социокултурната и етничната идентификация на други човешки общности е облекчавало циганската мобилност в териториите на пространството. То е обуславяло и катализирано процесите на потребна за ромите социална аклиматизация и адаптация към ценностно-нормативния „пейзаж“, присъщ на определено географско или социално пространство. Чрез него се е позволявало на циганина (като род и индивид) да избягва ненужната (всекидневна или екстремна) конфликтност с автохтонното или преди ромите уседнало иноетнично население. Същевременно то донякъде е гарантирало и стимулирало поносимостта и съвместимостта между различните етнични общности.

Тази доброволна (стихийна или преднамерено и съзнателно прокарвана) интерференция на иноетничен потенциал в неговите конфесионални, лингвистични, културални и пр. модификации е подтиквала донякъде ромите към откъсване от собствената им закрепостеност и изолираност в пределите на груповото и персоналното циганско житие-битие. По особен, импловивен път тя със своята мозаична природа и специфичност е детерминирала промени в циганското светогледно и практическо реагиране към иманентното му жизнено пространство, в известна съотносимост и съизмеримост с онова, в което са битували и духовно са се развивали иноетничните субекти – общностни и индивидуални.

Естествено, с дифузията и стабилизирането на етнични, конфесионални, лингвистични, културални и др. белези на иноетничния (неромски) субект във всекидневната или екстремната душевност, битност и историчност на ромското жизнено пространство са настъпвали и съответни деструктивни тенденции и процеси. Мозаичността на присъствието и проявата на хетерогенни по етничния си генезис и функционален заряд характеристики са обуславяли размествания в конфигурацията на съдържателно-смисловите, формално-функционалните и др. шрихи на типично валидната за съответната ромска група екзистенция. Те са поставяли „под въпрос“ изконно и продължително време фаворизиран модел на груповото и персоналното съществуване и предназначение. Паралелно с това те са детерминирали инструментално (силово или доброволно прокарвано) инжектиране с такъв семиотично-семантичен потенциал,